



Po mnenju generalnega pravobranilca Y. Bota španska ureditev, ki letalskim prevoznikom prepoveduje zaračunavanje oddaje prtljage potnikov na podlagi izbirnega doplačila, ni skladna s pravom Unije

Vendar morajo letalski prevozniki ob začetku postopka rezervacije strankam jasno, pregledno in nedvoumno sporočiti ceno te storitve, tako da jo te izrecno potrdijo

Španska zakonodaja letalskim prevoznikom prepoveduje, da bi zaračunavali oddajo prtljage potnikov na podlagi izbirnega doplačila.

Letalski prevoznik Vueling je avgusta 2010 zaradi prijave oddaje dveh kosov prtljage prek interneta za 40 EUR zvišal osnovno ceno letalskih vozovnic, ki jih je kupila M. J. Arias Villegas (241,48 EUR). M. J. Arias Villegas je nato zoper družbo Vueling vložila pritožbo, saj je menila, da pogodba o zračnem prevozu, ki jo je sklenila z navedeno družbo, vsebuje nepošten pogoj. Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia (galicijski urad za potrošnike pri vladi avtonomne skupnosti Galicija) je nato družbi Vueling izrekel upravno sankcijo v znesku 3000 EUR.

V teh okoliščinah Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (upravno sodišče št. 1 v Ourenseju, Španija), pred katerim poteka postopek v tej zadevi, Sodišče sprašuje, ali je ta španska zakonodaja skladna z načelom prostega določanja cen, ki je določeno s pravom Unije.¹ Natančneje, gre za vprašanje, ali lahko pravo Unije postavi pod vprašaj gospodarski model, ki so ga po liberalizaciji sektorja prevzeli nekateri letalski prevozniki, zlasti tako imenovane „low-cost“ družbe.

V danes predstavljenih sklepnih predlogih generalni pravobranilec Yves Bot Sodišču predlaga, naj na to vprašanje odgovori, da **pravo Unije letalskim prevoznikom priznava pravico do prostega določanja cen, ki zajema vse tržne storitve, povezane z izvrševanjem pogodbe o zračnem prevozu, vključno s storitvami, kot je oddaja prtljage.**

Tako lahko letalski prevozniki pri določanju cen glede oddane prtljage izbirajo, ali bodo plačilo stroškov te storitve vključili v osnovno ceno letalske vozovnice, ali pa ga bodo ponudili kot izbirno doplačilo.

Generalni pravobranilec natančneje navaja, da taka razlaga ne velja za ročno prtljago, ki jo mora letalski prevoznik sprejeti brezplačno. Po eni strani je namreč, za razliko od oddane prtljage, za ročno prtljago odgovoren izključno potnik. Ročna prtljaga tudi nikakor ne spada v okvir tržnih storitev, ki jih zagotavlja prevoznik, saj za razliko od oddane prtljage ne predstavlja nobenega stroška, ki bi bil povezan z oddajo, sledenjem in hrambo te prtljage. Po drugi strani je to, da ima oseba pri sebi v lastnem varstvu tiste predmete, za katere meni, da so najdragocenejši ali najbolj nepogrešljivi, povezano z njenim osebnim dostojanstvom.

Zato generalni pravobranilec ocenjuje, da španska zakonodaja ni skladna s pravom Unije. Meni, da ponovno uvaja urejanje s strani države, ki ga je zakonodajalec Unije v okviru deregulacije in liberalizacije sektorja skrbno odpravil. Države članice namreč razen za proge, ki spadajo v

¹ Člen 22 Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, str. 3).

opravljanje javne službe, in za dajatve, ki jih nalagajo javni organi in upravljavci letališč,² nimajo več pravice do nadzora v zvezi z ravnmi cen, ki jih določajo letalski prevozniki, zadevnimi tarifnimi pogoji in naravo storitev, ki so lahko vključene v osnovno ceno vozovnice.

Poleg tega postavlja španska zakonodaja pod vprašaj cilj zakonodajalca Unije, ki je usmerjen k učinkovitejši, skladnejši in enotnejši uporabi zakonodaje Unije o notranjem trgu letalskega prometa. S pravom Unije se tako želi po eni strani preprečiti izkrivljanje konkurence, ki je posledica različne uporabe pravil na nacionalni ravni, po drugi pa potrošnikom omogočiti učinkovito primerjanje cene storitev zračnega prevoza. Ker je zračni promet po svoji naravi mednarodni trg, na katerem so letalski prevozniki enake velikosti dejavni z orodji za rezervacije, ki danes ne poznajo meja, je bistveno, da je dejavnost teh prevoznikov res urejena s pravili, ki so skupna vsem državam članicam Unije. Španska ureditev pa je očitno v nasprotju s tem ciljem.

Vendar se morajo pristojni nacionalni organi prepričati, da letalski prevozniki pri zaračunavanju oddaje prtljage spoštujejo zahteve glede varstva pravic potrošnikov, ki so jim naložene.³ Tako **morajo letalski prevozniki ob samem začetku postopka rezervacije, ki ga sproži stranka, jasno, pregledno in nedvoumno sporočiti načine določanja cen za oddajo prtljage in s tem stranki omogočiti, da to storitev z izrecno potrditvijo sprejme ali zavrne.**⁴

V okviru obravnavane zadeve bo moralo nacionalno sodišče tako preveriti, ali je družba Vueling glede M. J. Arias Villegas spoštovala navedene zahteve.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletni strani CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

² Davki, letališke pristojbine in dodatne dajatve ter pristojbine, povezane z varnostjo ali gorivom, ki zaradi svoje narave ne morejo spadati pod prosto presojo gospodarskih subjektov in ki jih zakonodajalec Unije izrecno in posebej navaja v zgoraj navedeni uredbi.

³ Člen 23 zgoraj navedene uredbe.

⁴ V zvezi s tem glej sodbo Sodišča z dne 19. Julija 2012 v zadevi ebookers.com Deutschland GmbH ([C-112/11](#)), glej [sporočilo za medije št. 105/12](#).